

Veiligheidsinstituut. 1975. Ongevallen in de woning. Amsterdam.

WINSEMIUS W. 1976. Natural history and taxonomy of accidents. NIPG/TNO. Leiden.

Korrespondentieadres

W. H. J. Rogmans en H. J. J. van Breemen, Veiligheidsinstituut, Postbus 5665, 1007 AR Amsterdam.

Drs H. J. J. van Breemen is als beleidsmedewerker verbonden aan de hoofdafdeling Produktveiligheid van het ministerie van Volksgezondheid.

Drs W. H. J. Rogmans is plaatsvervangend hoofd van de afdeling Veiligheid in de Privésfeer van het Veiligheidsinstituut.

Boekbespreking

Vervolg van p. 61

ANWB, de Vereniging Eigen Huis, maar ook milieugroepen, het LaVo, zelfs aktie- en toneelgroepen: haast niets of niemand die het konsumptisme op enigerlei wijze ooit in het vaandel geschreven heeft blijft ongenoemd. Jammer daarbij is dat de Directie Consumentenbeleid van het Ministerie van Economische Zaken, dat met betrekking tot het konsumentenwerk in de voorwaardenscheppende sfeer het nodige mogelijk maakt en dat in het geheel een toch niet onbelangrijke rol vervult, ongenoemd blijft.

'Konsumptie naar behoefte' is een boek, dat niet de pretentie heeft van volledigheid. Toch is het een informatief en lezenswaardig boek, dat vele bruikbare aanknopingspunten biedt om onder meer studenten huishoudkunde aan de lerarenopleidingen vertrouwd te maken met allerhande saillante konsumentenvraagstukken. Behalve de bruikbare sociale kaart die dit boek biedt om inzicht te krijgen in het omvangrijke bestand van organisaties en belangengroepen op het gebied van het konsumptisme, wordt met name veel aandacht besteed aan sociale en economische processen welke bij de totstandkoming van konsumptie en produktie in het geding zijn.

Dit boekje is duidelijk geschreven vanuit een bepaalde ideologische kijk op het konsumptie- en produktiegebeuren. Daar is op zich niets tegen. Wel dringt zich de vraag op in hoeverre als gevolg daarvan de gehanteerde bronnen wellicht eenzijdig zijn.

Een ommissie, die bijvoorbeeld opvalt is het ontbreken van elke verwijzing naar de overheidsnota 'Consument en Consumptie', verschenen in 1979, die diepgaand op de gehele konsumptieproblematiek ingaat. Een gemiste kans.

Zonder verder af te dingen op de inhoud volgt hier nog een opmerking, die samenhangt met de doelgroep voor wie het boek bestemd is. Er wordt in dit boek in geringe mate aandacht besteed aan het *feitelijke konsumentengedrag*. Toegeven, een behoorlijke behandeling van dit onderwerp vergt wellicht een apart boek. Maar het is zonneklaar dat aanstaande docenten in hun toekomstige werk konkreet en nauwkeurig op de hoogte horen te zijn van mogelijke varianten van konsumentengedrag. Alleen gedetailleerde kennis hierover kan uitsluitel geven over de vraag of en in welke opzichten en langs welke wegen de voorwaarden tot dat gedrag kunnen worden geoptimaliseerd; konkreet: kennis over de (begin)situatie van de konsument biedt de vereiste aanknopingspunten voor goede konsumentenedukatie, zowel wat betreft de lespraktijk als het ontwikkelen van in de praktijk goed bruikbare leermiddelen.

Een suggestie misschien voor een vervolg op dit boek.

A. W. van der Hammen
G. Hellman-Tuirtet